N° jaargang. — N° 90. Dit nummer bestaat uit 6 bladzijden

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt 's woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per week, 4 fr. per jaar
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

Zij ging trouwen !.

— Goen dag, moeder Janssens. 'k Heb nieuws vernomen... ge gaat uw oudste verliezen !

— Ja, niet waar, Mr Pastoor ? Van den een kant heb ik spijt ; ons Roos is mijn rechterarm. Maar toch, 'k zet er mij zoo al in : ge kunt ze toch niet eeuwig thuis houden, en daarbij, de jongen waar z'het mee aangaat, is ook een bovenste. Hij heeft een ronde som bijeengespaard, winter en zomer, een hoog en vast loon. Hij klapt zeils van een « affaire » voor eigen rekening. 't Is een echte heer ook. Ze zal er niets bij te kort hebben, wel integendeel.

— Ha, God dank ! weervoer de pastoor als de moedertrots eindelijk was uitgepraat. Zeker 't moet heel plezierig zijn, en voor de ouders niet minste, als de kinderen zoo goed door de wereld komen. Dat is licht te begrijpen.

Maar, — de pastoor drukte er op, — ge weet het, ik houd zeer veel van mijn parochianen, en daarom zeg ik altijd wat ik in uw allermeeste voordeel acht. Ge hebt uw kinderen allen kristelijk opgevoed, ge zijt kristelijk, en daarom vraag ik u : zal uw aanstaande schoonzoon ook zoo altijd stipt zijn kristelijke plichten kwijten ? Volbrengt hij ze nu reeds ?

De pastoor wist dat die aanstaande schoonzoon, — een vreemde iemand, — onder godsdienstig opzicht geen voorbeeld was. 't Was altijd, zoo had men hem verzekerd, een lichtzinnig karakter geweest, die omging, met onverschillige gezellen, rijp en groen las, en zijn plichten van kristen ten halve vervulde, om deze en gene reden, behalve uit overtuiging.

Vrouw Janssens scheen dat niet te weten. 't Was nochtans de eerste plicht der moeder van te weten aan wie ze haar kind gaat afstaan ; van een kristen moeder bijzonder.

— Aan Gods zegen, zoo sprak de ievrige herder, is 't al gelegen, bijzonder voor de huisgezinnen. De huishoudens waar God gevreesd wordt, en zijn geboden in eere gehouden, waar gebeden wordt en geleefd volgens al de plichten van kristen echtgenooten, daar zal eenheid van geest zijn en vrede, en zoo het geluk. Er is veelal meer geluk onder een schamel werkmansdak dan in de rijke heerenwoon, waar toch geen geld of goed te kort is. En waarom ? Geld brengt niet altijd geluk mee, maar wat altijd geluk meebrengt, zelfs daar waar geen geld is, dat is een goed, kristelijk leven, en dat geluk is meer waard dan geld en goed.

Waar man en vrouw om 's Heeren wil en wet, met malkaar lijden en strijden met geduld, en hun plichten volbrengen met een recht inzicht, waar ze voor de kinderen, meewerkten met Ons Heer, en hem het voorbeeld geven, daar moet en zal Ons Heer zijn zegen aan geven. En nogmaals, Gods zegen is alles.

Integendeel, wie Hem niet telt, dien telt Hij ook niet !

Spijtig dat mijn tijd verloopen is. 't Is het uur van de Catechismusles. Maar, herdenkt nog eens de woorden van den Heer, die ik verleden Zondag in 't sermoon voorhield :

« Zoek eerst het Rijk Gods en zijn gerechtigheid, en al het overige zal u toegeworpen worden. »

. . . . . .

Kort daarop werd het huwelijk toch gesloten.

Waren de woorden van den pastoor op dorren bodem gevallen ? Of die der moeder ?

. . . . . .

Later.

Het groot nieuws was dat Fons zijne vrouw de deur had uitgewezen, en dat deze bij hare moeder was opgenomen. Moeder is de eerste en laatste toevlucht. Gelukkig hij die nog een moeder heeft.

De rozenweg van de eerste weken was uitgeloopen op een kruisweg.

Fons luisterde meer naar, en hield meer van zijn gezellen dan van zijn thuis. Zijn goede woorden droeg hij op een ander, nog meest naar de herberg. Tegen zijn vrouw was hij eerst onverschillig, daarna bijtend en op 't laatste ruw, voral sinds haar opmerkingen over zijn al te kwistige uitgaven.

Moeder was al lang de deur uitgewezen ; voor vreemde vrienden (!) stond ze open.

Bidden, dat deed hij nooit ; vloeken, bij de minste gelegenheid.

In de kerk zette hij nu geen enkelen voet meer in...

« Wie had dat voortijds gedacht ! » snikte de arme vrouw tegen hare moeder.

De moeder dacht op de woorden van den pastoor...

. . .

Dat zoo droevig wedervaren trof den herder diep. « Hadden ze maar geluisterd ! » zuchtte hij, maar ze waren verblind in hem, of liever, in dat geld...?

Hij ging den het in om zijn getijden te bidden. Hij zou ze bidden voor Roos en haar moeder.

En daar vielen zijn oogen eenskiaps op een der gewijde teksten : « Nisi Dominus aedificaveris domum, invanum laboraverunt, qui aedificant eam. »

« Als de Heer den grondslag niet legt van het huis, dan werken ze gansch vruchteloos, zij die het opbouwen. » J.M.

Twee Tikkertjes.

Ik was een kleine jongen nog
Van rauwelijks acht jaar,
Bij buurmans Mietje zat ik stil
Tevreden steeds met haar.

Op tafel lag een remontoir
Omhult met een kas van goud,
Wij beiden keken er vaak naar
En eind'lijk vroeg ik baas :

« Och ! buurman mag 'k eens even [hooren ?
» Wat tikt het mooi en luid ! »
» Wel, zei hij, kan't u zoo bekoren,
» Behoud het dan mijn guit.

» Het is een kostbaar stuk mijn jong,
» Waak er zorgvuldig voor. »
Doch ik was blij, ik danste en zong.
En leende hem niet hoor.

En spoedig was het mooie stuk
Den weg van 't speelgoed in gegaan,
Het werk stond stil, 't getik was uit
D'Horloge naar de maan.

'k Was twintig jaar en legde 't hoofd.
Aan Mietje's teeder hart,
Dat tikte of 't een uurwerk waar,
Ik voelde liefdesmart.

« Och buurman wil eens even hooren,
» Het tikt zoo mooi, zoo luid.
» Uw Mietje wil mij toch bekoren.
» Och schenkt haar aan u's besten guit ! »

Maar buurman keek mij erstig aan :
» Gij kunt geen kostbaar stuk bewaren,
» En daarom laat 'k Mietje niet gaan
» 't Zou haar als 't uuwerk weder- [varen »

Ik hoorde 't hartje nooit meer tikken ;
'k Bleef immer ongetrouwd,
'k Mocht haar niet meer in d'oogen [blikken,
En troostloos werk ik oud.

Millen. BARTHOLOMÉ WELSCH.

De Herfstbeploegingen.

De grond die eenen oogst opgebracht heeft is verhard, ineengedrongen door den doorgang der dieren en der verschillende landbouwtuigen, en verarmd aan grondstoffen door de planten uitgepalt. Deze toestand van den grond zou zoo korten tijd mogelijk moeten duren, want hij is nadeelig voor den volgenden oogst. Een vaste grond kan slechts in kleine hoeveelheid het regenwater opslurpen, daar het aan de oppervlakte wegloopt ; er kan zich dus, in het door de wortels uitgeputte gedeelte, geen voorraad water bijeenzetten, wat in den zomer zoo noodzakelijk is voor de planten. Van den anderen kant, een ineeng drongen grond kan de weldoende invloed der lucht niet genieten, de verbrokkeling en de gunstige veranderingen der bestanddeelen van den grond wordt tegengehouden en er kunnen zich zelfs nadeelige verwikkelingen vormen

Eene goed gedane ploeging, in goede voorwaarden verricht, doet dezen ongunstigen toestand ophouden. De ploeging in de herfst gedaan, om den grond voor te bereiden tot eene lenteteelt zal aldus blijven tot in de lente, zonder voorbereiding, want beploegde grond blijft beter opgelucht, het water en de lucht dringen en beter in door en het vriezen heeft ook meer werking en doet zich die per gevoelen.

Als men de diepte der beploeging wil vermeerderen, moet men zulks allengskens doen.

De herfstbeploegingen dienen dikwijls om het stalmest en de fosfoor potasch achtige meststoffen voor de lenteteelten onder te delven. 't Is op dit tijdstip van het jaar, als de beestenoogst gedaan is, dat men gewoonlijk de mestkuilen ledigt.

Men is nog niet gewoon in de herfst de getostateerde en de potaschachtige meststoffen in de herfst toe te dienen, ofschoon zulks vele voordeelen oplevert. Deze meststoffen hebben den tijd zich in den grond te verspreiden, de veranderingen te ondergaan die hen gemakkelijk opslurpbaar maken, zonder door den regen weggespoeld te worden. Zij kunnen in de volgende hoeveelheden per hectaar toegedienend worden : 500 kg super en 600 kg. kainiet of 200 kg. potassium cloruur. Het is niet geraadzaam in de herfst, voor de lenteteelten, werkdadige stikstoffen te gebruiken ofschoon het ammoniaksulfaat het groot voordeel geniet niet door het water naar den ondergrond getrokken te worden.

Deze meststof zich gemakkelijk verspreidende, is het verkiesiijker dezelve te gebruiken bij het bewerken van den grond met den uitroeier, 8 of 14 dagen voor het zaaien.

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

ALLERLEI NIEUWS

TEGEN DEN HOEST DER PEERDEN. — Ziehier, volgens een fransch blad, een geneesmiddel tegen den hoest der paarden : Het paard wordt in eenen goed gesloten, kleinen stal gezet, men maakt eene schup gloeiend heet en daarop giet men Noordsche teer. Men sluit de deur dicht en slechts na 20 minuten wordt ze geopend. De stal is dan gevuld met een welriekenden rook en het dier ontlast overvloedig zijne verstopte longpijpen. Hetzelfde middel zou kunnen aangewend worden op het kippenhok wanneer men bemerkt dat vogels hoesten.

— VOOR UWE VLOEREN, eischt altijd de cementtegels merk F van G. FIEVE & Cie, Gent. Het zijn de beste.

— HULDE AAN BELGIE. — Al de Handelingen over geneeskunde vermeden de Pil Walthéry (belgisch voortbrengst) als het ideaal purgeermiddel en als onfeilbaar geneesmiddel tegen de gal, het slijm en de scherpheden van het bloed.

— TEGEN ONKRUID. — Om de tuinwegels van onkruid te zuiveren, moet men deze met volgend mengsel besproeien : Men neemt 100 deelen kokend water en voegt daar een gedeelte solferbloem en 10 gedeelten gebluschte kalk aan toe. Men laat alles koken en doet er nog 100 deelen water bij.

— TEGEN RUPSEN. — Om rupsen van koolen verwijderd te houden of te verwijderen, legge men er vierbladeren of varens op.

— DE BOND DER GOEDE GENEESMIDDELEN verwittigt het publiek dat de uitmuntende borstpastil Walthery, die den pijnlijksten hoest in 2 dagen geneest, overal aan een frank de doos verkocht wordt.

— NUTTIGE UITVINDING. — Een Duitsche geleerde heeft een toestel uitgevonden welks nut de moeders best zullen beseffen.

Dit toestel wordt verbonden met een electrische bel en dan geplaatst in de wieg van den zuigeling, zoodanig dat deze er juist boven ligt. Zoohaast de kleine... zich vergeet en de wieg nat maakt, weerklinkt de bel : « Jetke belt, zegt men dan, hij vraagt om droog gelegd te worden ! »

Wat de weetenschap toch vermag !

— OM EEN HOND VAN VLOOIEN TE BEVRIJDEN. — Men wasche hem met bruine zeep en legge in zijn hok of nest munt- of notebaarbladeren. Men kan zijn hok ook bestrijken met petroel daar petroolreuk de vlooien op de vlucht drijft.

— GEEN goede koffie is er mogelijk zonder goede chicorei. De liefhebbers van eene goede tas zullen dus de Trappisten Chicorei Vincart gebruiken. Men vindt ze overal.

— SPORTDOLHEID. — Bij de ontmoeting tusschen de boksers Papke en Carpentier te Parijs, werd er 110,000 fr. aan inkomgeld ontvangen. Aan armengeld werd 10,000 frank betaald. Nog nooit werd zulke ontvangst gedaan.

En dan werden nog duizende personen geweigerd.

De plaatsen op de eerste rijen der zetels werden 100 fr. betaald.

100 fr. betalen om twee mannen gedurende eenige minuten op elkaars gezicht te zien trommelen, dat het bloed langs oogen, neus en mond loopt, 't is veel geld zal men zeggen, maar dat de toeschouwers naar 't schijnt hunne centen toch niet beklagen. En dat heet men ook al sport.

Waar gaan wij naartoe, lieve God !

Dotations deufants. — Non seulement l'UNION de Paris, capitalise non économies à intérêts composés, outre cela, elle couvre le risque de mort, que nous courons tous.

ELLE GARANTIT : 1° l'avenir de nos enfants ; 2° le nôtre. EXEMPLE : Supposons un père de 30 ans et un capital de 25,000 fr. : Donnez-moi par an lui dit l'Union, 700 fr., je vous verserai quand votre fils aura 25 ans, 25,000 francs. Bénéfice : 6,000 francs.

Si vous mourez entretemps, les primes cessent d'être dues, et votre enfant trouvera néanmoins, à ses vingt-cinq ans, son capital de 25,000 fr. Si l'enfant vient à mourir avant l'âge fixé, L'UNION rembourse les sommes versées.

L'UNION traite aussi les assurances « Vie entière mixte, terme fixe » etc. à des conditions avantageuses.

Rentes viagères. — Une personne obtient à L'UNION, de son capital **7 1/2** p. c. à l'âge de 56 ans, **8 1/2** à l'âge de 60 ans, **10** %, à l'âge de 65 ans, **12** %, à l'âge de 70 ans.

La Cie L'UNION compte 83 ans d'existence, est assujettie au contrôle de l'Etat.

Ses garanties atteignent **200** millions.

S'adresser à M. J. DESAIT, directeur, Boulevard Sauvenière, 115, Liège, Téléphone 588 à ou à ses agents : M. DENIS-SPILLAERS : Tongres et M. Joseph BAMPS à Saint-Trond.

CACHE-RADIATEURS
FOYERS DE LUXE
Devantures en cuivre pour cheminées
F. WIRTH
CONSTRUCTEUR
9-41, Rue Rara, 39-41
BRUXELLES

— DRUKFOUT. — Verleden week moest te Antwerpen eene verkooping plaats hebben van oude wijnen. Doch bij ongeluk had de letterzetter eene V voor eene N gezet en dus stond er in groote letters op den plakbrief :

VERKOOP VAN OUDE WIJVEN

Daarondder las men :

Men kan ze proeven één uur voor de verkooping.

— Cornelis zette 't op een loopken....
Raadt, vrienden, eens waarheen ?
Er zenden pakken van 7 *Wit Stoopken*,
Want beter is er geen !...
Vieux-Sesème merk : 't Wit Stoopken
Jacques Neets, Antwerpen.

— DE VROUW EN DE MAAN. —

Het beeld van de vrouw
en het beeld van de maan,
Hoe groot ook 't verschil,
biedt gelijkenis aan :
Soms ziet men hij beiden
in huis of op straat,
Een donkere maan
of een duister gelaat.
Ook steken er buien,
ot vochtig ot droog,
Vrij dreigend en s'orende
't hoofd naar omhoog.
Toch strooien zij beiden
ook licht op ons pad.
Door gloed of door liefde
verbelderen zij dat.
Conclusie : de maan wisselt
twaalfmaal in 't jaar.
Het vrouwengelaat
soms dagelijks... d'as klaar !

AGENTS DE CHANGE
BOULEVARD DE LA SAUVENIÈRE, 170, LIÈGE
Surveillent les opérations de leurs clients. — Répondent à toute demande de renseigements. — Vérifient gratuitement tous les tirages. — Payent les coupons sans frais. — Prêtent sur titres. — Ouvrent des comptes-courants etc.
Téléphone 3911

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan **M. ESCOUFLAIRE**, apotheker te **Ath**, die u **GRATIS-FRANCO** een **PROEFDOOSJE** zenden van
POEDER en **SIGARETTEN ESCOUFLAIRE**
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

— INDIEN GIJ GROOTE WINSTEN WILT DOEN en nietgenstaande Lette en gemakkelijke schoenen dragen, wendt U tot het

Oud Huis J. HEUVELMANS,
26, Rue Pont d'Ile, 26, Luik

waarvan de artikelen sierlijk, zeer sterk en tevens zeer goedkoop zijn.

Groote keus in SCHOENEN EN BOTTINNEN GANSCH GENAAID van af **8,50** en **10,50**.

Men spreekt Vlaamsch.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenzel-Marktstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.

Horlogiën in allen aard met grooten afslag

CACAO DE BEUKELAER

— **Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies**, plots genezen door een **oachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot de apotheek Gauthier, Mechelen.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VASEN BAIREDIENNE.

Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijkestraat, Brussel. — Telefoon 4925.

tegen het vuur
COFFRES-FORTS FICHET
tegen dieftstal
BRUSSEL.

Ministerie van Landbouw en Openbare Werken
Stad TONGEREN
Het College van Burgemeester en Schepenen, heeft de eer de belanghebbenden der Stad en omliggende Gemeenten ter kennis te brengen dat door de zorgen van het Ministerie van Landbouw, onder de bescherming van het Stadsbestuur en de « Union Horticole » van Tongeren, eenen leergang over

Fruitboomteelt

in 20 lessen, op de volgende zondagen, telkens om 9 1/2 uren 's morgens zal gegeven worden door M. Aviania VROOMEN Tuinbouwkundige en voordrachtgever te Tongeren.

In de Gemeenteschool, aan Bilzerpoort,
1° 10° en 17° November — 1° en 15° December 1912.

In den Tuin,
22° 29° en 29° December 1912 — 5° 12° 19 en 26° Januari — 9° 16° en 23° Februari — 27° April — 4° en 18° Mei — 15° Juni 1913.

Vijf voordrachten van *BLOEMENTEELT* worden ook, op de volgende zondagen, telkens om 9 1/2 uren 's morgens gegeven : 2° 9° 16° en 30° Maart — 6° April.

N. B. — Worden aanvaard tot het volgen der leergangen en voordrachten, de personen die zich vooraf laten inschrijven bij den voordrachtgever.

VERDWENEN

(11e VERVOLG).

X

DE TERUGKEER.

In een afgelegen deel van Chelsea, waar de Theems vreedzaam tusschen de kaden doorstroomt, ligt, beginnende bij de breede kade, een eentonige straat, waarvan de lage huizen, met een armoedigen gevel, een bouwvallig aanzien hebben. De stilte, die rondom heerscht, wordt slechts onderbroken door schor hanengekraai, opstijgende uit onzichtbare tuinen, of door het voorbijgaan van leveranciers, die het noodzakelijke komen brengen aan de achter deze deuren verborgen wezens, waarvan het schijnt, dat nooit iemand den drempel behoeft te overschrijven.

De komst van een huurrijtuig is eene zeldzaamheid in deze omgeving ; niettemin deed dat, hetwelk op een namiddag in October met veel geraas de wijk kwam binnenrijden, geene enkele nieuwsgierige aan de vensters verschijnen. Slechts een vuil kind met een roode jurk, bloote armen en een geschuurd geborduurd schorst, dat in het stof speelde, stond verwonderd op en sperde haar oogen wijd open, om beter den goed gekleeden gentleman te kunnen zien die uit het rijtuig sprong, en vlug de vier treden beklom, die leidden naar de deur van een huis, waarvoor op een tikken met zijn stok, het rijtuig plotseling was stilgestaan. Krachtig hief hij den klopper op, waarvan het geluid somber in de eenzame straat weerklonk. Spoedig verscheen aan de deur een opmerkelijk vuile dienstmeid, die van de schouders tot de voeten gewikkeld was in een verbazend groot schort van grof linnen, dat eertijds wit was geweest en een kleed bedekte, dat weleer een roode kleur had. Met een vreesachtigen blik keek zij den bezoeker aan :

— Is mijnheer Fantecchi thuis ? zegde deze in slecht Engelsch.

Het meisje stamelde :

— Mijnheer Fantecchi ? De meester... neen.

— Komt hij spoedig thuis ?

— Ik weet het niet.

Toen liep zij plotseling, als door een veer bewogen, achterwaarts, de nauwe gang in en riep, zonder zich om te wenden, over haar schouder, iemand, die zich in het benedengedeelte van de woning bevond.

— Jufvrouw, een gentleman voor den meester !

Deze woorden bewerkten de bijna onmiddelijke verschijning van eene dikke vrouw, die naar de genever rook, maar gekapt was met een overvloed van blonde lokken, waarvan zij, terwijl zij den ingang naderde, met bevende hand de wanorde herstelde. Toen zij tegenover den bezoeker stond, wierp zij een woedenden blik op de dienstbode ; toen boog zij heel sierlijk en glimlachende, en zegde met een allerviriendelijkste stem :

— Wees zoo goed binnen te komen, mijnheer.

En met een plechtig gebaar opende zij de deur van een vertrek, gemeubileerd met de verdachte sierlijkheid van geheel ongelijksoortige voorwerpen.

De vrouw sprak het eerst :

— Als ik zoo vrij mag zijn, mijnheer, met wien heb ik de eer te spreken ?

Vervolgens nam haar gelaat een bescheiden uitdrukking aan en fluisterde zij :

— Ik ben jufvrouw Fantecchi.

— Jufvrouw Fantecchi ! Hoe, is Giacomo gehuwd... Sedert wanneer ?

— Den negenden van deze maand zal het achttien maanden geleden zijn.

— Ik maak mijn compliment aan Giacomo, jufvrouw Fantecchi. Maar kijk... daar is hij... in hoogsteigen persoon...

De deur werd geopend en een dikke man met een zwaren, peper en zoutkleurigen knevel, met ronde en uitpuilende oogen, bleef eerst als verstijfd van verrassing staan, snelde toen toe en stamelde in 't Italiaansch onsamenhangende woorden van welkom, waarin verwondering doorstraalde.

Hij, tot wien deze woorden gericht waren, was opgestaan en zegde lachend :

— Zoo, Giacomo, gij hebt dus ook geloofd dat ik dood was.

— Ja, heer ridder... en ik heb u beweend... ik heb u beweend...

— Dank u, Giacomo, ik ben springlevend, zooals gij ziet. Ge zijt dus getrouwd ?

— O, maak u daar niet bezorgd over, heer ridder, dat brengt nergens verandering in... Zult ge mij de eer aan doen bij mij te verblijven, in mijne nederige woning ?

— Ik kwam het u vragen, Giacomo. Men had mij eerst uw vroeger adres opgegeven. Ik heb voor het oogenblik een bescheiden en veilige woning noodig.

— Die zult ge hier hebben, heer ridder.

— Maar zij ? Jufvrouw Fantecchi ?

— Zij gehoorzaamt mij, heer ridder, zij aanbidt haar Giacomo.

En zich voor het eerst de tegenwoordigheid zijner echtgenoote schijnende te herinneren, keerde hij zich tot haar :

— Jemima, deze gentleman is ridder Giuliano, mijn weldoener... Gij zult hem bedienen, zooals gij mij bedient. Jemima, ga de kamer op de eerste verdieping gereed maken en laat er niets aan ontbreken.

Jemima ging heen met de blijkbare bedoeling in alle nederigheid zich te voegen naar 'e bevelen van haar Giacomo.

Toen de twee mannen alleen waren gebleven, strekte de groote Fantecchi zijn armen als vleugelen uit en herhaalde, zijn grooten mond wijd opensperrend.

— Maar... maar... zeg mij toch.. verklaar mij toch, heer ridder.

Toen vervolgde hij in antwoord op een vragenden blik :

— Zeg mij toch... ik brand van verlangen. Als men mij van morgen gezegd had : « Fantecchi, gij zult hem dezen avond wederzien, Giuliano », zou ik gemeend hebben met een gek te doen te hebben, of ze f gek te zijn, en nu is hij er... nu is hij er...

— Vindt ge mij veranderd, Fantecchi ?

— Neen, op mijn woord van eer, neen... een weinig bruin geworden. Hemel, wat gelijk gij op den andere. Toen ik binnenkwam, meende ik, dat hij het was... omdat ik geloofde, dat gij reeds dood waart... Maar... nu, nu, niet waar, zult gij u verstandig gedragen.

Een ironische glimlach plooide de lippen van ridder Giuliano.

— Zult ge mij krediet verleenen, Fantecchi ?

— Ja, zooveel ik kan, dat zweer ik u.

— Dank u... Ik heb Trilby gezien, Giacomo. Hij houdt zich met mijn zaken bezig .. Ik wil u niet verbergen dat ik een prachtig zaakje op touw heb gezet.

— Eerlijk ?

— Zeer eerlijk, een familiezaak.

— Des te beter... Ik heb het altijd wel gezegd, dat gij zoudt slagen, zoodra gij ernstig zoudt willen... Als ge maar niet ongelukkig waart geweest... En daar ginds in Amerika, is het dus niet gevlot ?

— Een hondenleven... Ik ben niet gestorven, zooals men geloofd heeft, maar ik weet niet, of dat niet beter was geweest. Zes maanden lang ben ik verzorgd geworden op een afgelegen hoeve... Die menschen hielden veel van mij... ik moest zelf hun oudste dochter huwen en toen heeft het heimwee mij aangegrepen... op een schoonen dag ben ik vertrokken, ik heb mij ingeschreept en nu ben ik hier.

— Had gij... had gij geld ?

— Ik was reeds zooveel als hun zoon... ik beschouw het als van hen geleend ; ik zal het hun later wel terugzenden...

— Ach, heer ridder, ge hebt niet goed gedaan, ge hebt niet goed gedaan... Dat is geene goede manier om zich uit de verlegenheid te redden... het ware beter geweest het meisje te huwen... omdat zij het zoo wilden.

— Zeg eens... heeft uw vrouw geld ?

— Een weinig ; wij hebben het huis gekocht... huurders ontbreken, gelukkig, bijna nooit...

— Ik bemerk, Giacomo, dat gij een eerlijk mensch zijt geworden.

— Ja, heer ridder, ik ben tot de ervaring gekomen, dat men in het leven ook machten boven zich heeft, en dan... dat ik, zoowaar als ik Fantecchi heet, dank zij alleen uw goedheid, aan een verschrikkelijk gevaar ben ontsnapt, vergeet ik niet... ik heb het blaadje omgekeerd... mijn leven behoort u toe... Doch als gij wist, heer ridder, hoe heerlijk het is niemand te vreezen te hebben...

— Fantecchi, uw voorbeeld bezielt mij ; ik heb ook besloten een kalm leventje te gaan lijden ; ik reken er op van mijn rente te gaan leven

(Wordt voortgezet).